

[Patursson.]

statning. Jeg kan derfor fuldt ud tiltræde den af Lagtinget foreslaaede Form for Erstatningen, nemlig denne, at Beløbet kan anvendes til landbrugsgavnige Foranstaltninger til Ejendommens Værdiforøgelse, saa at det, som Gaarden taber ved Afstaaelsen af den heromhandlede Herlighed, værdimæssig set kommer den til gode igen gennem Grundforbedringer og lignende. Gaarden vil derved saavel efter som før Afstaaelsen beholde samme Værdi. At den til enhver Tid værende Besidder nyder Renterne af Kapitalen, saa længe den ikke er anvendt og kommet Gaarden til gode, maa anses for en Selvfølge. Og naar det til sidst i Bemærkningerne udtales, at Lagtingets Forslag i heromhandlede Henseende ikke kan tiltrædes, da det vil medføre en besværlig Administration, tror jeg, vi meget let kan komme ud over den Kalamitet. Thi er det Tilfældet, at den danske Godsbestyrelse paa Færøerne er saa stærkt optaget af Arbejde, at den ikke har Tid til Raadighed til at administrere det heromhandlede Beløb, tvivler jeg ikke om, at Lagtinget gennem sit Kontor eller paa anden Maade med Glæde vil overtage det hermed forbundne Arbejde. Jeg tillader mig i øvrigt at henstille, at den Ændring indføres i Lagtingets Forslag § 6, at der i Stedet for Ordene „de Fæstegodset tilfaldende Beløb frugtbares efter Godsbestyrelsens Bestemmelser“ forandres til „de Fæstegodset tilfaldende Beløb frugtbares efter Lagtingets Bestemmelser“.

Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til en velvillig Behandling i dette høje Ting.

Formanden: Jeg finder Anledning til allerede nu at gøre det høje Tings Medlemmer opmærksom paa, at der fra Folketinget vil blive oversendt et Lovforslag, som Justitsministeren ønsker gennemført ved 3 Behandlinger i Dag. Jeg venter Forslaget om 3 Kvarter.

Rytter: Det ærede Medlem for 7de Kreds (Patursson) var inde paa de to Spørgsmaal, som jeg kort berørte i min første Tale, nemlig for det første, at man havde begrænset Lovforslaget til kun at omfatte Grindevalsrettighed, men ikke anden Rettighed for Jorden deroppe. Det ærede Medlem gav den Forklaring, at han kunde tiltræde dette, fordi det var et Spørgsmaal, om det var grundlovsmæssigt eller ikke, at Retten skulde afstaa uden Erstatning. Den højtærede Minister har været inde paa

samme Tankegang, og jeg skal derfor ikke sige yderligere derom. Vi er enige om, at det skal holdes udenfor, om end jeg ikke antager, at den højtærede Minister er særlig begejstret for den Motivering, som det ærede Medlem gav, da den nuværende Regering netop i flere Tilfælde hernede har hævdet, at Retten maa kunne afløses uden Erstatning paa lignende Omraader.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Erstatning til Jordegodsene for Grinden, er jeg enig med den højtærede Minister i, at det er et meget stort Apparat, som her kræves sat i Gang for disse Smaaabeløb. Det ærede Medlem for 7de Kreds sagde ganske vist, at det er ligegyldigt, om det drejer sig om store eller smaa Beløb, det er i alle Tilfælde en Retfærdighedssag. Ja, det kan man sige, men vi maa huske paa, at her kommer man meget tit ned paa et Ørebeløb, det bliver ikke engang til Kroner, men kun Øre, og det vil jo, ligegyldigt om det er Staten eller det er Lagtinget, der har Administrationen, være noget besværligt, hvis man skal til at operere med saa smaa Beløb. Det ærede Medlem hører selv til de store Godsbesiddere deroppe, og for ham vil det maaske udgøre lidt, men jeg antager dog, at det ogsaa for hans Vedkommende vil blive et ganske minimalt Beløb, det kommer til at dreje sig om. Naar derimod det ærede Medlem sagde, at det var et Spørgsmaal, om dette var grundlovsmæssigt eller ikke, og derved kom ind paa Landbokommissionens Betænkning, som det ærede Medlem omtalte paa flere Punkter, maa det bero paa en Misforstaaelse af det ærede Medlem, for selve den Lov, som vi her taler om, er af 1894, og den er blevet administreret siden 1894. Det ærede Medlem har ogsaa selv mange Gange i Henhold til denne Lov faaet Erstatning; der har ikke været protesteret imod det, og der har aldrig været taget Sagsanlæg om det Spørgsmaal, saa Loven har altsaa været i Kraft nu i 40 Aar og har været administreret i Overensstemmelse med Indholdet. At man saa senere i Landbokommissionens Betænkning omtaler Muligheden af at gaa bort fra denne Ordning og over til en anden Ordning, bliver en Sag for sig, der dog snarere viser, at man betragter den gældende Lov som gyldig. Hvis det Tilfælde skulde komme til at foreligge, at man fik en anden Lov med Hensyn til Trøer, saa vil jeg antage — men det vil vel den højtærede Minister selv svare paa —, at Ministeren siger: Saa kan vi til den Tid tage det samme Spørgsmaal op, saa at den Ordning, man træffer for Trøerne, ogsaa kommer til at gælde paa dette Omraade. Der er nemlig en Udtryksmaade i Motiverne,